

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Dr. László Csaba pénzügyminiszter úrhoz „*Valóban fontos-e a Kormánynak a fogyatékkal élő emberek sorsa?*” címmel.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Úr!

A 2003. év két dolog tekintetében is kiemelkedő jelentőségű a fogyatékos emberek számára. Egyrészt az Európai Fogyatékosügyi Fórum kezdeményezésére az Európai Bizottság az idei évet a Fogyatékosággal Élők Európai Évének nyilvánította, másrészt Magyarország – a Szent István-i állam létrejötte óta ezeréves történelmének egyik legnagyobb lépéseként – április 12-én igent mondott arra, hogy szervezetileg és jogilag is az Európai Unióhoz csatlakozzon. Ebből az alkalomból a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége az Európai Unió Kommunikációs Közalapítvány, továbbá a Fogyatékos Gyermekek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány támogatásával „A fogyatékos emberek Európába mennek” címmel könyvet jelentetett meg.

Az Európai Unió sok területen foglalkozik a másság problémáival, a fogyatékoság emberi jogi megközelítése már a modern szemléletet tükrözi, amely az EU-ban általános és konkrét normatívák, intézkedések formájában is mindennapos. Idehaza sajnos még hiányzik az európai modern gondolkodásmód. Mindennapjaink része a sajnálkozó, kirekesztő szemlélet, a fogyatékos ügy az úgynevezett maradványelv alapján működik, vagyis azt és annyit adnak, amennyi máshol megmarad. Ez sajnos nem új keletű hagyomány.

hasznára válik, ha a több évtizedes előítéleteken végre felülkerekedik az emberi jogok feltétlen tiszteletén alapuló társadalmi gondolkodás. Ezzel erősödhet a társadalmi integráció, növekedhet a fogyatékosokkal élők beilleszkedési és a többségi társadalom befogadási képessége, lehetősége, hajlandósága.

A „fogyatékosok” keményen küzdöttek azért, hogy „fogyatékos embereknek” tekintsék őket. Először is azért, mert a történelem során a sérült embereket többnyire személytelenül kezelték, és úgy tekintettek rájuk, mint egy megoldandó problémára. Másodszer azért, mert sokszor egynemű csoportnak tekintették őket, amelyben az egyéni különbségeket nem szükséges tiszteletben tartani.

Az Európai Unióban, melynek voltaképpen a kapujában állunk, nagyon vigyáznak arra, hogy milyen szavakat használjanak, amikor fogyatékosügyről, a fogyatékosokkal élő emberekről beszélnek, írnak. A beszéd ugyanis valóságalkotó tényező. Amit kimondunk, az egyrészt gondolkodásmódunkat, értékrendszerünket tükrözi, másrészt visszahat ezekre. Nagyon szomorú, hogy Magyarországon a sajtóban, a közbeszédben, sok esetben olyan szavakkal illetik a fogyatékosokat, amelyek nem veszik tekintetbe emberi méltóságukat. Az utóbbi időben egyre inkább elterjedt idehaza a „fogyatékkal élő” kifejezés. Ezt - számos nyilatkozatból tudjuk, - a fogyatékosok megalázzónak tartják. Minden személynek és csoportnak joga van ahhoz, hogy meghatározza, miképpen nevezzék. Ők magukat sérült, mozgássérült, mozgáskorlátozott, fogyatékosokkal élő embernek mondják, és a fogyatékosügy előbbreviteléért folytatják harcukat

Tisztelt Miniszter Úr! A 2004. évi költségvetés beterjesztett tervezetének megismerésekor megdöbbenve és szomorúan tapasztaltuk, hogy a fogyatékos emberek civil szervezeteinek költségvetési támogatását a kormány soha nem tapasztalt drasztikus mértékben kívánja csökkenteni. Pl. a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége ez évi működési költségtámogatása 152 millió, a jövő évi tervezet pedig 117,8 millió forint. Hasonló arányú csökkenés tapasztalható valamennyi, a fogyatékosokkal élő embereket képviselő érdekérvényesítő szervezet esetében is. Ilyenre ez idáig sem a rendszerváltás előtt, sem az utáni kormányok esetében nem volt példa, de a sokat emlegetett Bokros-csomag idején sem.

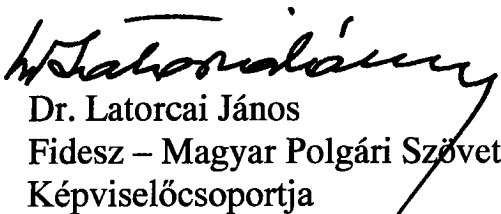
A kormány minden szinten azt kommunikálja, hogy erős civil szervezetekre van szükség, ugyanakkor ez a tervezett döntés azt jelzi, hogy ez nem igaz, hiszen a jelen döntés teljesen ellehetetleníti e szervezetek működését. Ezt a Szövetséget mindig az alulfinanszírozottság jellemezte, a hozzájuk tartozó szervezetek együttes költségvetésének évente csupán 17-18 százalékát biztosította eddig is a központi költségvetés, a fennmaradó részt adományokból, önkormányzati

központi költségvetés, a fennmaradó részt adományokból, önkormányzati támogatásokból, a szervezetek által végzett szolgáltatások bevételeiből teremtették elő. A támogatások mértéke messze alatta maradt és marad az Európai Unióban szokásos általános mértéknek A Nemzeti Civil Alapprogram forrásaiból a MEOSZ nem kaphat működésére támogatást, mivel költségvetési támogatásban részesül, de a korábbi pályázati gyakorlat szerint önálló tagszervezeteik pályázatait is sorra elutasította az Országgyűlés Társadalmi Szervezetek bizottsága, tekintettel arra, hogy számukra a Szövetség az állami költségvetési források döntő többségét (71 százalék) átengedi.

A Mozgássérültek Egyesületeinek Szövetsége és tagszervezeteik többsége ezt a tervezett intézkedést nem tudja elviselni, hiszen nincsenek tartalékaik. A tervezett intézkedés végrehajtása ellen minden törvényes eszközzel tiltakoznak, mert a létükről van szó.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, méltányolja érveimet, s a rendelkezésére álló eszközökkel segítsen abban, hogy az állami költségvetés biztosítsa ezen szervezetek működéséhez elengedhetetlenül szükséges forrásokat.

Segítségében bízva, tisztelettel várom válaszát:

Dr. Latorcai János
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

ÉRKEZETT

2003 OKT 10.